

[Økonomi- og handelsministeren.]

samt de grønlandske og færøske problemer m. v. Jeg vil gerne begynde med at omtale den første gruppe af spørgsmål, idet jeg betoner, at den nære sammenhæng med de britiske problemer på disse områder betyder, at fremskridtene i de danske forhandlinger i første række bestemmes af, hvor hurtigt forhandlingerne mellem Storbritannien og Fællesskaberne skrider frem.

Som jeg anførte i redegørelsen den 11. november i fjor, er overgangsordningen for landbruget det for os væsentligste problem i forhandlingerne. Der ligger en klar dansk interesse i hurtigst muligt at få adgang til at få vor landbrugseksport afregnet til fællesmarkedspriser.

Det blev på et tidligt tidspunkt klart, at man fra britisk side ønskede en forholdsvis lang overgangsperiode for landbruget og til gengæld en relativt kort for industrien. Fællesmarkedets reaktion herpå var et forslag om en 5-årig overgangsperiode for såvel landbrug som industri, og det er i princippet accepteret af alle ansøgerlande.

På den baggrund fremlagde vi i november måned et konkret detaljeret forslag om indretning af overgangsperioden for landbruget. Det danske hovedsynspunkt var, at den fælles landbrugspolitik system og regler skulle finde anvendelse for alle de nye medlemslande straks fra ikrafttrædelsen af medlemskabet. Virkningen af det danske forslag ville være, at handelen med landbrugsvarer mellem de nye og de gamle medlemslande kunne finde sted på nøjagtig samme vilkår som samhandelen mellem de nuværende medlemslande, og at der straks fra medlemskabets begyndelse ville bestå ét stort fælles marked for landbrugssektoren. Den eneste forskel mellem de nye medlemslande og de gamle ville bestå i de nye medlemmers gradvise tilpasning af priserne på landbrugsvarer til de fælles priser.

Udgangspunktet for den danske pristilpasning skulle efter forslaget være de danske hjemmemarkedspriser. Danmark er det eneste af de fire ansøgerlande, der oprethol-

der højere priser for salg til hjemmemarkedet end de priser, der kan opnås ved eksport. Det danske forslag er i logisk overensstemmelse med overgangsperiodens formål, som er at gennemføre de nye medlemslandes tilpasning til de fælles priser, idet disse i de fleste tilfælde ligger over de danske hjemmemarkedspriser. Hertil kommer, at det ikke alene ville være i modstrid med overgangsperiodens formål, men også klart uacceptabelt fra et dansk synspunkt, om vi først måtte nedsætte priserne på hjemmemarkedet for senere at sætte dem op igen til et niveau, der gennemgående vil ligge over de nuværende priser.

I de forløbne måneder har man fra fællesmarkedets side præciseret sine tanker, og det har vist sig, at der ikke er nogen væsentlig forskel mellem fællesmarkedets forslag og det, vi har foreslået.

Fra britisk side har man i princippet tiltrådt dette forslag. Således har man accepteret, at pristilpasningen skal finde sted over en 5-årig periode i 6 lige store årlige trin, og at den fælles landbrugspolitik regler og systemer skal anvendes fra overgangsperiodens begyndelse med de heraf følgende finansielle konsekvenser. Samtidig har man dog fra britisk side peget på visse problemer, som man mener eventuelt vil opstå ved en gennemførelse af forslaget. Det vigtigste spørgsmål i den forbindelse er den britiske betænkelighed ved, at en overgang til fællesmarkedets system med ét slag skal ændre handelsmønstret på landbrugsområdet, sådan at traditionelle leverandører fra lande uden for det udvidede fællesmarked bliver presset ud af det britiske marked. Fra fællesmarkedets side har man tilkendegivet, at man i princippet er enig i, at man må se på disse problemer, og man drøfter nu, hvilken procedure der skal følges ved behandlingen.

Alt i alt er der nu så lille en afstand mellem fællesmarkedets og de britiske synspunkter, at det er berettiget at tro, at man i løbet af kort tid vil nå til fuld enighed på dette for Danmark så vigtige område.